

naar man vil læse Forslaget efter, vil man ikke med en eneste Tøddel finde nogen Modstrid imellem Forslagets udtryffelige Ord og den Bestemmelse, at Eftermanden skal give Formanden 500 Rbd. Jeg tror endog, at det saameget snarere maa siges at være nødvendigt at dette staar klart, idet man siger, at naar Eftermanden skal betale 500 Rbd., saa skal han ogsaa ved visse bestemte Regler have Sikkerhed for, at han faar Præstegaarden i en saadan Stand, at han ikke maa gjøre extraordinære Beføstninger paa den for at kunne aflevere den igjen i passende Stand. Der staar i Vædringsforslaget, at Manglerne skulle erstattes med Penge efter samme Synskjendelse, og har da Eftermanden at modtage Pengebeløbet for de Mangler, som Formanden skulde have afhjulpet til samme Tid, som han for Præstegaarden i det Hele godtgjør en rund Sum af 500 Rbd. Dette staar saaledes ikke i Strid med hinanden, men jeg tror tværtimod, at det hævder Pligterne og Rettighederne paa begge Sider, og jeg haaber, at saavel den høitærede Minister som den ærede Ordfører efter denne Forklaring ville fastholde deres første Udtalelse om Forslaget, som jeg har modtaget med megen Paafjønneelse. Da jeg hos den ærede Formand har forviiset mig om, at der er forlangt særlig Afstemning over den sidste Del af Forslaget, saa er dette jo at betragte som et særligt Forslag, og da Forslagsstillerne efter min første Udtalelse kunne ønske, at dette Punktum ikke bliver vedtaget, tillader jeg mig at forbeholde mig ved Slutningen af mine Bemærkninger at tage det tilbage. Efterat Forslaget under Nr. 8 er omtalt saavel af den ærede Ordfører som af den høitærede Minister, vil jeg ogsaa forbeholde mig at tage det tilbage. Jeg skal kun med Hensyn til den høitærede Ministers Udtalelser bemærke, at det vistnok er en Selvfølge, at med Hensyn til hvad der er flet, inden en Finanslov er bleven færdig, vil den høitærede Minister, som i saa mange andre lignende Tilfælde, have en vis Frihed til at

handle paa sit Ansvar i Haab om Tillægsbevilling, saaledes som han maa gjøre saa ofte, og dette vil saa meget lettere ske, som der snart vil etablere sig visse bestemte Regler, som man vil følge ved denne Leilighed igjennem Bevillingen paa Finansloven. Da der altsaa om Opfattelsen af dette Forslag ikke er nogen Meningsforskjel i Udvalget, imellem Ordføreren, Ministeren og os, er der ikke for Forslagsstillerne nogen Grund til at fastholde Forslaget. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 11, da haaber jeg, efter gjentagne Udtalelser fra den ærede Ordførers Side, at dette Forslag vil blive vedtaget. — Jeg nærede ogsaa den samme Tvivl, som nu er bleven udtalt af den høitærede Minister og den ærede Ordfører, nemlig at der med Hensyn til disse Ord ikke var den rette Forstaaelse imellem den høitærede Minister og den ærede Ordfører, fordi disse Ord antydede en Begrænsning af Bevillingsmyndighedens Udøvelse i denne Sag. Tages disse Ord bort, saa giver jeg ikke den Betragtning Medhold, som her har gjort sig gjældende, at Statskassen ved den nye § 10 ikke fik Raadighed over disse Midler, men fastholdes de derimod, kan det ikke negtes, at de foraarsage en meget væsentlig Indskrænkning, thi saa have vi erkjendt, at bliver der noget Beløb tilovers, saa maa vi ikke anvende det til Andet end til de i denne Lov nævnte Diemed, og det kan endog bestrides, om vi maa anvende det i beslægtede Diemed. Forslaget under Nr. 12 skal jeg, efter at have forviiset mig om, at den høitærede Minister deler Forslagsstillerens Betragtning om dette Spørgsmaal — det vil sige Usikkerheden af, at det for flere Tilfældes Skyld kunde kræve fornøjet Overveielse — ogsaa tage tilbage. Jeg skal saaledes tillade mig at anmeldte for den ærede Formand, at efter den Forhandling, som er bleven ført, tage vi — endog med Fornøielse — sidste Punktum af Forslaget under Nr. 7, Forslaget under Nr. 8 og Forslaget under Nr. 12 tilbage.